

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara a v právní věci žalobce: **UPC Real, s.r.o.**, IČ 279 26 818, se sídlem Hvězdova 1716/2b, Praha-Nusle, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) Schachermayer, spol. s.r.o, IČ 161 88 977, se sídlem Mezi vodami 1935/7, 143 01 Praha 4 - Modřany, zast. JUDr. Jiří Ctibor, L.L.M., Ph.D. advokátem se sídlem Národní 41/973, 110 00 Praha 1, II) Městská část Praha 12, se sídlem Písková 830/25, Praha 4, III) J.V., IV) Dopravní podnik hl.m. Prahy, a.s., se sídlem Sokolovská 217/42, Praha 9, V) Ing. J.M., zast. JUDr. Vlastimilou Kaufmannovou, advokátkou se sídlem Pod sokolovnou 692/11, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.11.2012, S-MHMP 1068506/2012/OST/Je,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního, ze dne 27.11.2012, S-MHMP 1068506/2012/OST/Je, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 4.000,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobce se podanou žalobu domáhal přezkoumání rozhodnutí uvedeného v záhlaví, jímž bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí odboru výstavby Úřadu městské části Praha 12 (dále jen "stavební úřad"), sp. zn. VYST/44169/2008/Ká ze dne 23. května 2012, jímž bylo žalobci nařízeno odstranění staveb uvedených ve výroku rozhodnutí (dále jen "rozhodnutí v prvním

stupni"). Rozhodnutí v prvním stupni bylo žalobci doručeno dne 24. května 2012. Rozhodnutí o odvolání bylo žalobci doručeno dne 3. prosince 2012.

Žalobce napadá rozhodnutí žalovaného z následujících důvodů:

1 . Rozhodnutí žalovaného je pro absenci důvodů rozhodnutí nepřezkoumatelné. Při absenci řádného odůvodnění je účastník zbaven možnosti efektivně využívat svá práva a naopak se vytváří prostor pro libovůli, která je rovněž v rozporu se základními ústavními zásadami, na nichž je právní řád České republiky založen (viz např. rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 435/09). Judikatura českých soudů se již ustálila na závěru, že nevypovídá-li se správní orgán ve svém rozhodnutí se všemi námitkami vznesenými účastníkem řízení, jedná se o rozhodnutí nepřezkoumatelné a tudíž i nezákonné (viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 31 Ca 39/2005, Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 4339/2009 nebo Ústavní soudu sp. zn. I. ÚS 218/09). Odůvodnění rozhodnutí o odvolání, byť je dlouhé přibližně tři strany, naprosto nesplňuje kritéria kladená na odůvodňování správních rozhodnutí zákonem i konstantní judikaturou. Žalovaný v odůvodnění rekapituluje dosavadní průběh řízení, dále shrnuje odvolací důvody formulované žalobcem a vyjádření dalších účastníků řízení k nim, popisuje průběh správního řízení po podání odvolání, průběh předcházejících správních řízení a až v samotném závěru se žalovaný snaží vypořádat s vyjádřeními účastníků řízení a hodnotí zákonnost rozhodnutí v prvním stupni. Ve třístránkovém odůvodnění se žalovaný s podáními účastníků řízení vyrovnal a zákonnost rozhodnutí posoudil na celkem šesti řádcích, kde lakonicky konstatuje, že stavební úřad dostatečně a bez pochybností zjistil stav předmětu řízení, rozhodl o námitkách účastníků řízení, rozhodnutí dostatečně zdůvodnil, odstranil vady vytýkané odvolacím orgánem, a tudíž rozhodl v souladu se zákonem. Dle názoru žalovaného je rozhodnutí o odvolání nepřezkoumatelné, neboť se v něm žalovaný žádným způsobem nevyrovnal s námitkami, které žalobce formuloval v odvolání. Konkrétně se žalovaný nevyrovnal s námitkou žalobce, že rozhodnutí v prvním stupni bylo vydáno předčasně, neboť stavební úřad měl řízení přerušit do rozhodnutí v řízení o povolení stavby vedené pod sp.zn. VYST/19262/2011/Ká, nevyrovnal se s námitkou, že skutková zjištění nemají oporu ve spise a nevzal ani do úvahy skutečnost, že žalobce dlouhodobě vyvíjí činnost vedoucí ke získání některých dotčených pozemků a k odstranění části stavby umístěné na cizím pozemku.

2. Rozhodnutí v prvním stupni bylo vydáno předčasně, a přestože žalobce v průběhu řízení o odstranění stavby poukazoval na skutečnost, že řízení mělo být přerušeno, neboť doposud nebylo ukončeno související řízení o dodatečném povolení stavby zahájené dne 7. června 2011, jež je vedeno pod sp. zn. VYST/19262/2011. Jak plyne z § 129 odst. 3 stavebního zákona, stavební úřad měl po podání žádosti o dodatečné povolení stavby řízení o odstranění stavby přerušit do doby vydání rozhodnutí v řízení o dodatečném povolení stavby. Stavební úřad však řízení nepřerušil a postupoval zcela opačně, neboť přerušil řízení o dodatečném povolení stavby do okamžiku rozhodnutí o odvolání v řízení o odstranění stavby. Nezákonnost postupu stavebního úřadu, který rozhodl o odstranění stavby před skončením řízení o dodatečném povolení stavby, a také postupu žalovaného, který postup stavebního úřadu rozhodnutím o odvolání aproboval, je rovněž v rozporu s ustálenou judikaturou

Nejvyššího správního soudu, například s rozsudkem č.j. 1 Ans 9/2009 - 91 ze dne 27. ledna 2010, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval: " ... v případě, kdy stavební úřad nedostojí své povinnosti a řízení o odstranění stavby nepřeruší, ačkoliv je zahájeno a vedeno řízení o dodatečném povolení stavby, nelze v řízení o odstranění stavby vydat rozhodnutí. Opačný závěr by vedl k nerozumným důsledkům, neboť rozhodl-li by stavební úřad o odstranění stavby a ta byla odstraněna, ztrácí smysl rozhodování o jejím dodatečném povolení. Žalobce takto argumentoval již v odvolání, avšak jeho argumentace byla žalovaným naprosto ignorována. V doplnění odvolání datovaném 9. srpna 2012 upozornil žalobce na skutečnost, že vůči panu J.M. podal žalobu na určení, že vlastníkem pozemků parc. č. 193/1 a 194/3 je Česká republika. Jelikož pan M. není dle žalobce vlastníkem pozemků, nemohl být ani účastníkem řízení, avšak správní orgány s ním jako s vlastníkem jednaly. Z tohoto důvodu žalobce navrhl přerušení správního řízení do pravomocného rozhodnutí o určení vlastnictví k předmětným pozemkům. Žalovaný však tuto skutečnost a žalobcův návrh na přerušení řízení zcela ignoroval, což rovněž činí rozhodnutí o odvolání předčasným a protizákonným.

3. Žalobce dále namítá, že odůvodnění rozhodnutí žalovaného nemá oporu ve spise. Konkrétně žalobce ve všech svých předchozích podáních zdůrazňoval, že z jeho strany nedošlo k výstavbě nového parkoviště, neboť místo již dříve bylo používáno k parkování vozidel a žalobcem uskutečněná stavba spočívala pouze v úpravě a opravě pozemků a stejně tak došlo i k úpravě existujícího oplocení pozemků. K této námitce sdělil žalovaný v napadeném rozhodnutí toliko, že v předchozích rozhodnutích bylo zjištěno, že pozemek parc. č. 193/4 byl pokryt zelení. Toto tvrzení žalovaného je v první řadě nepravdivé, neboť v citovaném rozhodnutí sp.zn. 5 - MHMP 583948/2010/OST ze dne 29. října 2010 je uvedeno, že pokryta zelení byla pouze část pozemku parc. č. 193/4, nikoliv pozemek celý. Toto tvrzení je rovněž neurčité, neboť odkazované rozhodnutí jasně neoznačuje část pozemku, která byla pokryta zelení. Navíc ve spise ani neexistuje podklad, z něž tento závěr vyplývá. Ačkoliv stavební úřad nařídil odstranění parkoviště nacházejícího se na několika pozemcích označených v rozhodnutí, žádným způsobem se v odůvodnění nevyjádřil ke stavu těchto pozemků a k tomu, jakým způsobem byly historicky využívány, což ostatně ani nemohl učinit, neboť ve spise tyto informace nejsou obsaženy. Dovodil-li stavební úřad a žalovaný, že parkoviště na pozemcích označených ve výroku rozhodnutí bylo provedeno v rozporu se stavebními předpisy, neboť dle nich nebyly dotčené pozemky dříve k parkování vozidel využívány, nemá jejich závěr oporu ve spise. Jelikož závěry formulované stavebním úřadem i žalovaným nevyplývají z obsahu správního spisu, jedná se o rozhodnutí vydaná v rozporu se zákonem a je proto dán důvod pro jejich zrušení soudem.

4. Žalobce uvádí, že o věci rozhodovaly podjaté úřední osoby, jelikož byla dána podjatost všech úředníků stavebního úřadu. Jejich podjatost vychází ze skutečnosti, že jejich zaměstnavatel (městská část Praha 12) měla a má bezprostřední soukromý zájem na výsledku řízení o odstranění stavby. Městská část Praha 12 totiž nevystupuje v řízení pouze jako dotčený orgán státní správy, ale v řízení o odstranění stavby se jedná i o jejich nemovitostech, tedy o jejím soukromém majetku. V této námitce odkazuje žalobce na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 6 As 24/2007-89 ze dne 30. ledna 2008 dle něž bylo „již v minulosti prejudikováno, že pracovníci obecního (městského) úřadu jsou z projednávání a rozhodování

věci vyloučení, pokud by měl jejich zaměstnavatel (obec či město) bezprostřední a soukromý zájem na výsledku rozhodnutí vydávaného v přenesené působnosti, daný tím, že by se dotýkalo jeho majetku a byl od něho - odvislý majetkový přínos pro obec nebo město. Žalobce má za to, že citované rozhodnutí zcela dopadá na tento případ, neboť i zde má městská část Praha 12 soukromý zájem na výsledku rozhodnutí. Úřední osoby rozhodující o věci v prvním stupni však nepostupovaly dle § 14 odst. 3 správního řádu a konstantní judikatury správních soudů a neinformovaly svého představeného o těchto skutečnostech, jež zakládají důvodnou pochybnost o jejich nepodjatosti. Tímto postupem došlo z jejich strany k závažnému porušení zákona a jejich jednání bylo též v rozporu se základními zásadami, na nichž je správní řízení postaveno, především se zásadou nestrannosti. Žalobce pro úplnost dodává, že úřední osoby rozhodující o věci v prvním stupni by byly pro podjatost vyloučeny i pokud by v řízení vystupovaly zcela nestranně a nezvýhodňovaly by jednoho účastníka řízení, v tomto případě s největší pravděpodobností městskou část Praha 12. Jak totiž plyne z rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci č.j. 2 A 9/2000-48 ze dne 1. dubna 2001, *„nelze totiž na podjatost usuzovat z pohledu efektivity, tedy skutečného vlivu na samotný výsledek, nýbrž jako na fenomén, který nesmí být přítomen v rozhodovacím procesu bez ohledu na to, zda měl či mohl mít reálný vliv na rozhodnutí samé.* Žalobce uvedl, že na podjatost úředních osob upozorňoval již v podání ze dne 9. srpna 2012, jímž doplnil své odvolání proti rozhodnutí v prvním stupni. Žalovaný se však k tomuto argumentu žádným způsobem nevyjádřil.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalovaný stejně jako stavební úřad v předmětném rozhodnutí bez jakýchkoli pochybností zjistil a podrobně specifikoval předmět řízení. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí rovněž zabýval historií předmětné kauzy. Konstatoval, že stavební úřad opatřením ze dne 3.12.2008 oznámil zahájení řízení o odstranění stavby. Dne 19.1.2009 žalobce podal žádost o dodatečné povolení stavby, jelikož nepředložil stavebnímu úřadu doklady ve smyslu ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona a ani doklad o právu na pozemcích jiných vlastníků stavbu umístit, tak stavební úřad řízení o dodatečném povolení usnesením ze dne 22.2.2010 zastavil. K žalobci namítanému nedostatečnému zjištění stavu předmětu řízení žalovaný uvádí, že skutečnost, že stavba byla realizována bez opatření stavebního úřadu a z části na cizích pozemcích bylo v průběhu řízení zahájeného v roce 2008 bez jakýchkoli pochybností prokázáno. Stejně tak v průběhu řízení nebyl zpochybněn vlastník stavby ani stavebník. V řízení byl rovněž vyčerpávajícím způsobem zjištěn a specifikován rozsah předmětu řízení, který je i ve výroku napadeného rozhodnutí přesně určen. K námitce předčasnosti vydání napadeného rozhodnutí, včetně rozhodnutí stavebního úřadu o odstranění stavby, žalovaný konstatuje, že řízení o odstranění stavby bylo zahájeno v roce 2008. Řízení o dodatečném povolení stavby bylo z výše citovaných důvodů zastaveno usnesením ze dne 22.2.2010. Není tudíž zřejmé, v čem žalobce spatřuje předčasnost vydání žalobou napadených rozhodnutí. K namítané podjatosti jak stavebního úřadu, tak žalovaného v řízení, žalovaný uvádí, že žalobce, jak vyplývá ze správního spisu, podjatost v řízení o odstranění stavby, ani v odvolacím řízení, nenamítal.

K žalobě se písemně vyjádřily osoby zúčastněné na řízení:

Společnost Schachermayer, spol. s r.o., a Městská část Praha 12, navrhly zamítnout žalobu, svůj návrh odůvodnily v intencích vyjádření žalovaného.

J.V. odkázal na své dřívější vyjádření učiněná vůči Městské části Praha 12 a vůči žalovaného v průběhu správního řízení.

Dopravní podnik hl.m. Prahy, a.s., uvedl, že hodlá v řízení vystupovat, jako osoba zúčastněná na řízení; k žalobě se nevyjádřil.

Ing. J.M. popřel, že by rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné, potvrdil, že je vlastníkem dotčených pozemků p.č. 193/1 a 194/3. Nesouhlasí se závěrem žalobce, že odůvodnění nemá oporu ve spise, ani s názorem žalobce, že úředníci Městské části Praha 12 jsou podjatí, o čemž dle jeho názoru svědčí prohlášení starosty Městské části Praha 12, že se rozhodl parkoviště ponechat ve stávajícím stavu.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O věci přitom rozhodl bez jednání, neboť mu tento postup umožňuje ust. § 76 odst. 1 s. ř. s.

V projednávané věci vycházel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle ust. § 50 odst. 4 správního řádu pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

V rámci prvního žalobního bodu žalobce namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů, spočívající v tom, že se žalovaný nevyrovnal s námitkou žalobce, že rozhodnutí v prvním stupni bylo vydáno předčasně, neboť stavební úřad měl řízení přerušit do rozhodnutí v řízení o povolení stavby zahájeném dne 7.6.2011, vedené pod sp.zn. VYST/19262/2011/Ká, nevyrovnal se s námitkou, že skutková zjištění nemají oporu ve spise a nevzal ani do úvahy skutečnost, že žalobce dlouhodobě vyvíjí činnost vedoucí ke získání některých dotčených pozemků a k odstranění části stavby umístěné na cizím pozemku.

Žalobce v odvolání ze dne 6.6.2012 na pěti stranách textu namítal nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí, neboť se nevypořádalo se skutečností, že rozhodnutí o odstranění stavby bylo vydáno, aniž by bylo ukončeno zahájené řízení o odstranění stavby; uvedl (na straně 3 první odstavce), že žádost o dodatečné povolení stavby podal dne 7.6.2011, po podání žádosti jí byla stavebním úřadem přidělena spisová značka VYST/19262/2011/Ká,

stavební úřad namísto o přerušení řízení o odstranění stavby rozhodl o přerušení řízení o dodatečném povolení stavby. Rovněž žalobce v odvolání namítal absenci skutkových a právních důvodů pokud jde o řízení o dodatečném stavebním povolení jakožto řízení navázaného na řízení o odstranění stavby. Žalobce uvedl, že činí kroky k dodatečné legalizaci stavby odkoupením pozemků od Městské části Praha 12 (které samy o sobě pro svou malou výměru nemají pro vlastníka žádné hospodářské využití). Také se žalobce pokouší odkoupit stavbou dotčené pozemky Ing. M. V rámci další odvolací námítky žalobce uvedl, že na pozemcích, které jsou předmětem řízení o odstranění stavby existovalo parkoviště již dříve před samotným zahájením stavby ze strany žalobce. Žalobcem uskutečněná stavba spočívala pouze v opravách a úpravách povrchů a oplacení pozemků, čímž nedošlo k žádné změně charakteru a užívání předmětných pozemků, ale naopak k vyřešení dopravní situace v dané lokalitě. Současně žalobce v doplnění odvolání doložil usnesení Městské části Praha 12 ze dne 14.3.2012 o souhlasu s prodejem stavbou dotčených pozemků ve vlastnictví M

Žalovaný se v rozhodnutí, po rekapitulaci obsahu odvolacích námitek a vyjádření účastníků, s uvedenými odvolacími námitkami vypořádal nedostatečně, když uvedl:

„V novém projednání stavební úřad ke zjištění aktuálního stavu věci za účasti účastníků řízení provedl dne 17.5.2012 ústní jednání spojené s místním šetřením, kde zjistil, že odvolatel nezhájil odstraňování stavby z cizích pozemků. Stav stavby byl shledán nezměněným.

Jelikož odvolací správní orgán v předchozím projednání nezjistil v napadeném rozhodnutí jiná pochybení kromě odvolatelem tvrzené změny rozsahu předmětu řízení, stavební úřad v novém projednání provedl na místě kontrolní prohlídku a po zjištění předmětu řízení bez dalšího dokazování vydal napadené rozhodnutí.

V předmětné věci odvolací správní orgán konstatuje, že v předchozích řízeních se podrobně zabýval celou věcí včetně zahájení řízení o odstranění stavby, žádostí o dodatečné povolení stavby včetně jejích nedostatků i zastavením řízení o žádosti. Pro úplnost odvolací správní orgán shrnuje:

Opatřením ze dne 3.12.2008 stavební úřad oznámil dle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona zahájení řízení o odstranění stavby a na místě provedl dne 13.1.2009 ústní jednání spojené s místním šetřením.

Dne 19.1.2009 podal odvolatel žádost o dodatečné povolení stavby.

Opatřením ze dne 21.1.2009 stavební úřad vyzval odvolatele k doplnění žádosti a řízení přerušil. Odvolatel ani v prodloužené lhůtě potřebné podklady nepředložil, stavební úřad proto usnesením ze dne 17.2.2010 řízení o žádosti zastavil. Usnesení nabylo právní moc dne 9.3.2010.

Jelikož žádost neobsahovala základní náležitosti, resp. nebyly předloženy nezbytné podklady požadované v ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona "stavebník nebo vlastník požádá o její dodatečné povolení a předloží podklady ve stejném rozsahu jako k žádosti o vydání

stavebního povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby ... ", stavební úřad v souladu s tímto ustanovení stavebního zákona řízení o odstranění stavby nepřerušil.

Opatřením ze dne 21.9.2009 stavební úřad opakovaně oznámil dle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona zahájení řízení o odstranění výše uvedené stavby a opatřením ze dne 7.12.2009 dooznámil zahájení řízení dalším účastníkům řízení.

Odvolací správní dále konstatuje, že v předchozích řízeních se rovněž zabýval i dalším tvrzení odvolatele, že na předmětných pozemcích byly zpevněné parkovací plochy již v minulosti. V rozhodnutí sp.zn. S-MHMP 583948/2010/OST konstatoval, že např. pozemek parc. č. 193/4 v k.ú. Modřany byl pokryt zelení.“

Z uvedeného vyplývá, že žalovaný se vůbec nezabýval žalobní námitkou vztahujícímu se k řízení o dodatečném povolení stavby zahájeném dne **7.6.2011** vedeném pod sp.zn. spisová značka VYST/19262/2011/Ká, ale se vyjadřoval k úplně jinému řízení, a to k řízení zahájeném dne **19.1.2009**, o kterém v odvolání sám žalobce uvedl, že bylo zastaveno.

Skutkové okolnosti řízení o dodatečném povolení stavby, včetně důvodů pro které dospěl stavební úřad k závěru, že dodatečné povolení nebylo možno vydat, a které jsou nepochybně důležité pro závěr stavebního úřadu o nevyhnutelnosti odstranění stavby naprosto chybí a žalovaný odkázal pouze na předchozí řízení, což nepostačuje pro zákonné požadavky kladené na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu. Pokud žalovaný zmiňuje změnu rozsahu předmětu řízení, není zřejmé, o jako změnu se jedná. K tvrzení uvedenému žalobcem v odvolání pod bodem VI,VII a VIII, tj. snahy žalobce o legalizaci stavby spolu s předloženým souhlasem Městské části Praha 12 s odkupem dotčených pozemků a s tvrzením, že předmětem nepovolené stavby byla pouze oprava povrchů a oplocení, aniž by došlo ke změně využití pozemků, se žalovaný rovněž nevyjádřil, z konstatování, „že např. pozemek parc. č. 193/4 v k.ú. Modřany byl pokryt zelení.“ nelze také dospět k závěru, že s těmito odvolacími námitkami vypořádal.

Pokud jde o žalobní námitku poukazující na podjatost pracovníků stavebního úřadu Městské části Praha 12, neboť rozhodnutím o odstranění stavby jsou i pozemky ve vlastnictví Městské části Praha 12, soud je nucen poukázat na judikaturu Nejvyššího správního soudu např. rozhodnutí 6 As 24/2007-89 ze dne 30.1.2008, z kterého vyplývá, že soud ve věci námitky podjatosti vznesené až v žalobě konstatoval že „stěžovatelem udávané skutečnosti pochybnosti o nepodjatosti rozhodujících orgánů veřejné správy ve smyslu § 14 správního řádu nemohou založit. Ve správním soudnictví bylo již v minulosti prejudikováno, že pracovníci obecního (městského) úřadu jsou z projednávání a rozhodování věci vyloučeni, pokud by měl jejich zaměstnavatel (obec či město) bezprostřední a soukromý zájem na výsledku rozhodnutí vydávaného v přenesené působnosti, daný tím, že by se dotýkalo jeho majetku a byl od něho odvislý majetkový přínos pro obec nebo město. Jinak řečeno, pokud by měl Nejvyšší správní soud stěžovatelově námitce přisvědčit, muselo by být podle jeho přesvědčení rozhodnutí orgánu samosprávy motivováno zjevně soukromým zájmem zaměstnavatele. Tak tomu ovšem v posuzovaném případě není. Pokud jde o tvrzený osobní vztah pracovníka orgánu územního plánování Krajského úřadu Jihočeského kraje a pracovníka orgánu územního plánování Městského úřadu v Písku, lze předně souhlasit se

závěrem krajského soudu, že o stěžovatelově návrhu věcně nerozhodovali. Stěžovatel dále dovozuje, že nepodjatost pracovníka krajského úřadu by mohla být dotčena skutečností, že v minulosti pracoval jako podřízený pracovníka Městského úřadu v Písku. V této souvislosti Nejvyšší správní soud konstatuje, že sám tento fakt nemůže být oním poměrem k účastníkům řízení, který by zavdával podnět k pochybám o nepodjatosti. Nelze předpokládat, že by pouze na základě skutečnosti, že před určitou dobou byl v současnosti instančně nadřízený funkčně podřízeným v současnosti instančně podřízeného, první druhému nějak stranil. Nenamítá-li stěžovatel jiných vazeb, nelze se domnívat, že by stranil bývalému nadřízenému, u kterého již dlouhou dobu nepracuje, nepodléhá mu organizačně a není na něm finančně či jinak závislý.“ V daném případě je zřejmé, že pracovníci stavebního úřadu jsou zaměstnanci majitele dotčených pozemků - Městské části Praha 12. To znamená, že možnost pochybovat o jejich nepodjatosti tady může nastat, jak ale vyplývá z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu tato možnost nenastává automaticky, ale až po zvážení všech skutkových okolností. Jelikož soud zrušil rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost a vrátil žalovanému věc k dalšímu řízení, bude na žalovaném aby, bude-li tato námitka v řízení vznesena, se s ní vypořádal. Tvrzení žalobce, že námitka podjatosti byla vznesena v doplnění odvolání ze dne 9.8.2012, jehož kopii přiložil k žalobě, nebyl soud schopen přezkoumat, jelikož ve správním spise se tento dokument nenachází a kopie předložení žalobcem postrádá otisk prezenčního razítka nebo jiný doklad doručení Úřadu městské části Praha 12, potvrzujícího, že tato listina bylo úřadu skutečně doručena.

Na základě uvedeného dospěl soud k závěru, že žalovaný nedostál požadavkům kladeným ustanoveními § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu na odůvodnění, neboť rozhodnutí neobsahuje skutkové okolnosti, na nichž žalovaný založil své rozhodnutí, to znamená, není vněm uvedeno, z jakých důvodů nebylo možné řízení dodatečné povolení (zahájené dne 7.6.211) dokončit, a proč přistoupil správní orgán k vydání rozhodnutí o odstranění stavby, dále se pak žalovaný nevypořádal s odvolacími námitkami žalobce.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro vady řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem, který soud vyslovil v tomto rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených a prokázaných nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Tyto náklady představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 4.000 Kč. Proto soud přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení ve výši 4.000,- Kč.

Podle ust. § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; z důvodů zvláštního zřetele hodných jí může soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jim mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. října 2013

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu